Temps Pasqual - Pentecosta

Per LlorencP el dt., 04/06/2019 - 11:00

Ac 2,1-11
1Co 12,3b-6.12-13
Jn 20,19-23

Avui, dia de Pentecosta, la litúrgia ens ofereix dos relats que ens expliquen el do de l'Esperit Sant: el relat dels Fets dels Apòstols, i el de l'evangeli de Joan que acabem de llegir. En realitat, podríem invertir l'odre, perquè l'Evangeli ens diu d'on ve l'Esperit Sant, i els Fets expliquen els efectes de l'Esperit, com també fa la segona lectura d'avui.

Un Jesús que irromp en les nostres vides

Comencem doncs amb l'Evangeli. La situació és ben plàstica: poc després de la mort de Jesús, els deixebles estan tancats en si mateixos, tancats per la por que tenen. La por i la tristor es van apoderar d'aquestes persones, que es van tancar en una paràlisi que no els portaria enlloc.

I enmig d'aquesta situació de tristor, de por, de paràlisi, Jesús irromp.

Ens podem preguntar si potser algun cop ens hem trobat així, tancats en nosaltres mateixos, en aquells bucles que no s'acaben mai, de tancaments estèrils que només porten a més tancaments, a carrerons sense sortida…

I podem recordar si algun cop el Senyor potser s'ha posat al mig, si a través d'alguna persona, o d'alguna pregària, o a través d'alguna lectura potser, d'un text de l'Evangeli o un salm, o d'alguna experiència inesperada, s'ha presentat el Senyor amb la seva sorprenent força, s'ha posat al bell mig, i ens ha portat una pau inesperada, una sortida que pensàvem impossible, un consol o un suport d'algú que no esperàvem… ¿Potser encara hem de descobrir la força i la capacitat de sorprendre del Jesús que és el senyor de la història?

Un Jesús que ens dóna l'Esperit de vida

El que és veritablement una bona notícia no és que Jesús es posi al mig de la nostra vida. La bona notícia és que ell ens dóna l'Esperit de vida, l'Esperit Sant.

És perquè alena sobre els deixebles aquest Esperit que ells poden ser enviats "com el Pare m'ha enviat a mi". Sense aquest Esperit de vida la nostra missió, el que fem, els nostres esforços i projectes, serien buits, serien estèrils, serien vanitat de vanitats. Sense aquest Esperit de vida, nosaltres ens podríem organitzar els nostres projectes, les nostres missions, però serien això: quelcom nostre, fet amb la nostra manera de fer. I no serien el projecte, la missió, el servei del Senyor, realitzats com Jesús els faria, duts a terme amb els criteris, prioritats, tendresa i estil de Jesús.

Només podem ser enviats "com el Pare m'ha enviat" si ens deixem portar per aquest Esperit que Jesús ens dóna, ens ofereix, ens regala.

Per això, ens podem preguntar si en la nostra vida tenim espais per aturar-nos, per pregar, per deixar-nos configurar per la Paraula, per carregar el cor d'estimació, de desigs de bé, de bondat, de desigs de tenir cada cop més un aire de família amb Jesús, de manera que ens disposem millor per deixar-nos portar per l'Esperit...

I com puc preparar-me per rebre l'Esperit Sant

Si veiem que l'Esperit és necessari per la nostra missió com l'aire és necessari per viure, ens podem preguntar: ¿com podem preparar-nos per rebre l'Esperit?

Els Fets dels Apòstols ens donen una pista: quan reben l'Esperit Sant, estan junts en un mateix lloc. No està cadascú pel seu aire, dispersos, sinó junts, units, reunits.

Potser és que l'Esperit necessita la mediació de la comunitat per poder irrompre? També els deixebles, encara que plens de por i tancats, estaven junts. Potser la comunitat és el lloc on de manera natural l'Esperit ens és donat?

Potser avui tenim una crida especial a cuidar la dimensió comunitària de la nostra vivència de la fe…? Potser avui el Senyor ens insinua alguna cosa referent a la manera de viure la dimensió comunitària de la nostra vida, de la nostra fe?

I així, si ens preparem per rebre aquest Esperit de vida, podrem arribar als cors de les persones tan diverses, parlant-los la llengua del seu cor. Només amb l'Esperit podrem posar al servei de l'Església i del món, en la seva diversitat però alhora en la seva profunda unitat, els nostres carismes, els nostres talents, els nostres serveis. Només amb l'Esperit nosaltres serem com les sarments plenes de fruit perquè circula per elles la saba vivificadora que ve del Cep veritable, del Senyor… Només amarats en

aquesta saba viva, l'Esperit vivificador, podrem portar fruits dolços, nutritius, que alimenten i alegren el cor de les persones.

Vine, Esperit Sant, al nostre cor, obre el nostre cor perquè et pugui rebre, i fes que ens deixem portar pel teu poder vivificador.

Que així sigui.

ETIQUETES

TANCAMENT RECEPTIVITAT COMUNITAT VIDA